

Sjezd Unie českých pěveckých sborů

Naše sbory – PSPU, PPS Smetana a PS Typografie jsou kolektivními členy rodiny pěveckých sborů, zkratkou UČPS. Zdaleka ne všechny sbory v naší republice jsou jejími členy, ale těch, kteří jsou touto členskou organizací zastřešeni je v celé ČR 234. To konstatoval po pětiletém období řádný sjezd, který se konal v sobotu dne 15. května ve Velkém sále Pražského Hlaholu. Mezi asi stovkou delegátů, vyslaných pěveckými sbory na tento Sjezd, byli též zástupci našich sborů. Delegováni byli J. Klička, A. Gabor a F. Věk. Mezi kandidáty na funkce v HV a RK byli i F. Zumr, M. Samek (za Vč OV) a J. Voříšek. Zastoupení jsme tedy byli dostatečně. Proto bude jistě naše členy zajímat průběh a usnesení Sjezdu.

Koho reprezentuje UČPS?

Ve 234 pěveckých sborech je 8779 členů, převážně žen – 3549, mužů je 1713, chlapců 514 a dětí 3023. Převažují tedy i sbory ženské (32), dětské (45), gymnaziální (23) nad mužskými (jen 16), ale nejvíce je smíšených (118). Nejvíce sborů je na Moravě (101 sborů se 3531 členy). Nejvíce sborů mládeže pracuje v Libereckém kraji, nejvíce sborů dospělých má Moravskoslezský kraj a Východní Čechy. V roce 2003 uskutečnily pěvecké sbory celkem 3109 veřejných hudebních produkcí (1706 koncertů a 1403 kratších vystoupení). V zahraničí vystupovaly sbory 349krát.

Co bylo v uplynulém období pro činnost UČPS nejdůležitější?

Stabilizoval se počet sborů, členů a jejich sbormistrů. Ke zmapování přispěl i Slovník českých sborových dirigentů, který byl vydán UČPS. Stabilizovala se situace ve vedení HV po odchodu předsedy V. Kumpošta a obnovovala se i činnost redakce časopisu *Cantus*. Informačním servis byl zlepšen instalací portálu UČPS na Internetu. Pro archiv notového materiálu byl konečně získán odpovídající prostor a servis na PF Západočeské univerzity v Plzni. Pro produkce sborů UČPS byla sjednána licenční smlouva s Ochranným svazem autorským, umožňující paušální platby autorských honorářů.

Jaké neúspěchy zaznamenala UČPS?

Z finančních důvodů nebylo možné udržet členství v mezinárodních pěveckých organizacích právě v období, kdy ČR vstoupila do Evropské unie. Neplněním členských povinností řadou sborů, opožděným zasláním zpráv o činnosti a opožděnými platbami členských příspěvků oblastním výborům vznikají disproporce v hospodaření, vedoucí až k platební neschopnosti HV v některých obdobích. Oblastní výbory pak zadržují platby 40% podílu z členských příspěvků hlavnímu výboru a ten jen s obtížemi plní své úkoly.

Čemu byla na Sjezdu věnována největší pozornost?

Návrhu stanov tak, aby odpovídaly současným právním normám a současné situaci ve sborech.

Které body stanov byly přepracovány?

Kapitola, týkající se typu členství, výše členských příspěvků a sídla organizace.

Jaká bude základní výše členských příspěvků?

Taková, jakou již tento rok platíme v naší oblasti, tj. za nevýdělečně činné 60 Kč a za výdělečně činné 120 Kč ročně.

Jaké změny byly Sjezdem přijaty v hlavním výboru a v revizní komisi?

Předsedou HV byl opět zvolen J. Kolář, místopředsedou F. Zumr, jednatelem R. Michálek, členové HV VI. Souček (pro české sbory), St. Kuchař (pro moravské sbory). Ti tvoří předsednictvo HV. Členy HV jsou dále zástupci všech 9 oblastních výborů (za OV 100 V. Vančura, za OV 500 M. Samek). Do rozšířené revizní komise byl zvolen též J. Voříšek.

Celé jednání sjezdu bylo zářímováno do koncertního vystoupení pražských sborů, dětských i sborů mládeže, večer byl vyhrazen pro slavnostní koncert k Roku české hudby. Této události je věnován i následující příspěvek.

Svátek sborového zpěvu

Vkusně výtvarně řešené plakáty, vylepené na krátký čas ve středu Prahy, ale více pozvánky a osobní kontakty přivedly v sobotu dne 15. května téměř dvě stovky posluchačů do Velkého sálu Pražského Hlaholu k slavnostnímu koncertu

k Roku české hudby. Koncert pořádaný Unií českých pěveckých sborů byl, jako součást celoročního festivalu sborového umění nazvaného Musica Coniuncta Pragensis, podpořen Ministerstvem kultury ČR a Nadací Františka Augustina Urbánka a navazoval na Sjezd UČPS, který se po celý den v těchto prostorách rovněž konal.

Zatímco Sjezd UČPS v mnohém ukazoval ještě slabiny v chápání demokracie u delegátů – pěvců z celé republiky, závěrečný koncert Sjezdu a večerní koncert naopak ukázaly, že silnou stránkou českého pěveckého hnutí je jeho pěvecký potenciál včetně české sborové literatury a sbormistrovské mládeže, které dokáže strhnout k neobyčejným výkonům.

V podání ŽPS Iuventus pedagogica zazněly skladby českých skladatelů nejen v odborných kruzích známé – *Šípek a Prsten* z Moravských dvojzpěvů A. Dvořáka, *Žal, Pastýři na jaro z Deseti zpěvů pro ženský sbor* J. Suka, ale i méně známé – *Mořena* B. Martinů, *Lucerna Domini* Zd. Lukáše a výběr ze *Čtyř moravských písniček* J. Temla. Všechny uvedené skladby vyzněly v podání našeho vrcholného ženského sboru tak, že i laik se musel zamilovat do zvuku, který se linul z úst pedagogického mládeže. Právě na těch nejznámějších skladbách mohl posluchač sledovat onu užasně pečlivou a citlivou práci sbormistryně Ivany Štíbrové s partiturou. Dynamické rozdíly a jejich přechody byly s naprostou samozřejmostí sborem prezentovány, aniž by bylo potřebí velkých gest a upozorňování. I hráčky doprovázejících nástrojů (klavír Magda Křesálková a Zuzana Jaklová, flétna Magdaléna Bílková), i barytonové sólo Michala Havlíčka tvořily jednotný zvukový a výrazový celek s uváděnými skladbami. A v tom bylo i kouzlo úspěšného provedení.

Dokonalým kontrastem k prožitku předcházejícímu byl již pouhý nástup DPS Kořata, přípravného sboru DPS Radost Praha. V působivých šatičkách nastoupily děti k provedení skladeb I. Bláhy, J. Málka, P. Ebena, U. N. Mukailena, J. Hanuše a V. Neumanna. Skladeb, jejichž texty hýřily vtípem a dětskou hravostí se slovy a přivedly děti i intonačně přesnému dětskému zpěvu, v němž byl i muzikantský vtíp a kouzlo. Sbornistryně Helena Lisá do tohoto muzikantského čarování zapojila i členky DS Radost, dětskou sólistku na zobcovou flétnu Annu Růžičkovou a o něco starší sólistku Lucii Veselou. Mnohé posluchače zaujal právě zajímavý kontrast zpěvu dětí a čistého zpěvu dětské sólistky. Dětská radost ze zpěvu tak přecházela i na posluchače.

Ti byly dalším sborem – tentokrát smíšeným pěveckým sborem uvedení do zcela jiné nálady. Sbor Laetitia zazpíval málo známé *Čtyři balady* V. Nováka. *Ranoša* a *Nešťastná vojna* se občas v repertoáru sborů objevují, ale další – *Zakletá dcera* a *Vražedný milý* – slyšíme jen velmi zřídka.

V tomto celku nepůsobily skladby tak ponuře, jak bychom podle textů očekávali. Smíšený sbor, výborně hlasově fundovaný, působil jako jedolité těleso s přirozenou dominancí ženských hlasů. Zde se uplatnily zejména soprány, jejichž krásný kulatý tón dodával lesk celému sboru. Z projevu sboru byl patrný prožitek zpěváků, který se přenášel i na publikum. Celý tento cyklus *Čtyř balad* řídila budoucí absolventka PF UK Lea Šebešová jako svůj absolventský koncert a řídila jako zkušená sbormistryně. Právem si zasloužila ovace obecnstva stejně tak jako sbor, který řídila namísto jeho uměleckého vedoucího Romana Michálka, jemuž tím připadla jen role zpěváka a organizátora celého tohoto krásného koncertu. Obecnstvo mělo možnost i vyslechnout promyšlené průvodní slovo celým koncertem z úst pana dr. Raymona. I jemu patří dík za umocnění tohoto svátku sborového zpěvu.

František Zumr

Foerstrovy Osenice 2004

Jak probíhaly letošní přípravy

Lze říci, že již od listopadu loňského roku, kdy byl na našem setkání při svěcení varhan publikován starostou R. Vališkou termín a kdy začaly přípravy pro grantové řízení. Těm byl věnován prakticky celý měsíc. Členové organizačního štábu promýšleli různé varianty a vybírali koncertní místa pro festivalové koncerty. Po konzultacích s předsedy některých sborů jsme zjišťovali zájem sborů a naše možnosti při jejich prezentaci na festivalu. V Osenicích jsme se setkali ještě jednou v roce 2003 na vánočním koncertu dětí místní školy.

Na vánočním koncertu v Lysé nad Labem jsem slyšel doprovázející soubor výborných muzikantů z Přerova nad Labem a začal jsem domýšlet jejich zapojení na našem festivalu. Byl jsem překvapen jejich vstřícností a tak se rodila myšlenka obohacení sborového festivalu o folklorní soubor z Polabí. V lednu byly rozeslány přihlášky těm sborům, které projevíly již dříve zájem. Již v únoru bylo zřejmé, že zájem bude větší než v roce předchozím a že bude nutné zvažovat i ekonomickou stránku účasti některých sborů.

Ze Slovinska byl avizován nejprve komorní sbor z Murské Soboty a teprve v březnu jsem měl přihlášku druhého sboru z Lokve. Byl jsem potěšen, že je to mužský sbor. Byla s nimi zahájena korespondence o možném programu a zapojení.

Totéž následovalo i se sbory pražské a východočeské oblasti. Po vyhodnocení byl uzavřen stav na 10 sborů UČPS a 2 sbory ze Slovinska. Bylo nutné vykalkulovat finanční

možnosti PSPU (ten žádal o grant od MK ČR na tento festival), finanční možnosti obce Dětenice a dále pak prostorové možnosti pro stravování a koncertování. v celém mikroregionu. Při sestavování dramaturgického plánu festivalu se ukázala potřeba ještě dalších koncertních míst pro večerní festivalové koncerty a zařazení nějakého tělesa, které by zastupovalo sborový dorost. Byla tedy přijata myšlenka účasti dětského pěveckého sboru.

Během dubna jsme měli již jasný dramaturgický plán a začali jsme objíždět potencionální pořadatele. Jako vždy bylo naše jednání úspěšné a nejsnazší v Dolním Bousově, kde jsme vše potřebné projednali s panem starostou J. Vynikalem a zástupkyní Spolku Stojmír M. Buchtíkovou v jediném dni a bez jinde nezbytné korespondence. Podobně hladký průběh mělo jednání v Muzeu v Rožďalovicích s paní S. Krumpholco-vou. I zde jsem uspěl na první pokus. Těšil jsem se na setkání ve Veliši, ale pan ředitel Jiterský přislíbil jen zapůjčit nástroj, ale více se na našem festivalu neangažoval. Možná, že jsem mu ideu našeho koncertování v obci, kde existuje soukromá základní škola se zaměřením na hudební výchovu v telefonickém rozhovoru nedokázal přiblížit. Paní starostka zde zařídila sice otevření kostela, ale nikde jsem v obci neviděl rozmnožené plakáty, jejichž matrici jsem s předstihem zaslal. Ve Starých Hradech vše zařizoval pan dr. Bílek. Pan starosta se ani na koncert nedostavil.

Uvádím toto vše až příliš detailně, ale čtenář snad pochopí, že na konečném výsledku – festivalu – se podílejí desítky dobrovolných pracovníků bez nároku na odměnu a zcela nezjištěně přinášejí drobné i větší oběti myšlenky festivalu.

Festivalové portréty

Vokální skupina Belc canto, Murská Sobota, Slovinsko. Na mapě Slovinska můžete nalézt Murskou Sobotu jen tehdy, je-li vaše mapa dosti podrobná, při maďarsko-slovinské hranici. Tam se již 7. rok schází 11 mladých žen na pravidelných zkouškách dvakrát týdně pod vedením své vrstevnice, sbormistryně Gabriely Bratiny. Někdy těžko kloubí práci, vlastní rodinu, školu a zpěv, ale láska ke zpěvu jim umožňuje těžkosti překonávat. Každý rok mají kolem 20 koncertů a vystoupení nejen ve své vlasti, ale i v cizině (Německo, Česká republika). Každým rokem přibývá do jejich repertoáru asi 20 nových skladeb. Jsou to skladby Galluse, Mozarta, Schuberta, Palestriny a mnoha jiných slovinských a cizích autorů od doby renesance po dnešek. Samozřejmě jsou zastoupeny i slovinské lidové písně. V letošním roce očekává sbor práce na vydání svého prvního CD. Tolik jsme se na ně těšili na Bousovském

nokturnu, ale únava celého dne, zmožila mladá děvčata tak, že se omluvila a po koncertě v Bousově jela odpočívat. Od časných ranních hodin, kdy vyjely ze Slovinska, stihly zazpívat na koncertním matiné, na přehlídce a večerní koncertě v Dolním Bousově. Vždy odvedly intonačně bezvadný výkon, jemuž chyběl jen větší výraz, jenž by nahradil nesrozumitelnost slovinského textu pro posluchače.

Gabriela Bratina, sbormistryně (nar. 1971). Její dětství i základní vzdělání je spojeno s městem Murská Sobota, teprve po dokončení gymnázia odchází studovat na pedagogickou fakultu do Mariboru, kde v roce 2000 graduovala. Vedle pedagogiky studovala i sólový zpěv a ten je základem pro její dráhu pěveckou, sbormistrovskou a dráhu korepetitorky. Při svém zaměstnání na základní škole vede dětský sbor, sbor mládeže na hudební škole, církevní sbor a vokální skupinu Bel canto, vesměs v Murské Sobotě.

Mužský pěvecký sbor Tabor, Lokev, Slovinsko. Na západním okraji Slovinska, na slovinsko-italské hranici, v blízkosti světově proslulého hřebčína Lipica, leží vesnice Lokev (900 obyv.). Na jaře roku 2002 zde byl založen jako následovník tradice stejnojmenný pěvecký sbor Tabor, který zde působil již od r. 1891 a po desítkách let zanikl. Na jeho vzkříšení se podílejí chlapečci a muži z města a okolí, většinou začátečníci. V současné době je sbor 30členný. Od počátku sbor řídí prof. Anton Baloh.

Na svém kontě má již řadu vystoupení na akcích v domácím městě i blízkém okolí, též v Chorvatsku a Itálii. V repertoáru jsou především slovinské národní písně a sbory světské i duchovní. Na festival nastudoval mimo jiné sbory Antona Foerstra Popotnik a Napitnica a sbory skladatelů V. Vodopivce a E. Križmančice a provedl je s obdivuhodnou precizností intonační i rytmickou. Mladé, zdravé hlasy znějí ve sboru kultivovaně.

Anton Baloh, prof., sbormistr MPS Tabor (nar. 1960). Od svých 9 let hrál v dechovém orchestru na lesní roh až do svých 24 let. Po vystudování pedagogické fakulty se začal věnovat sborovému zpěvu jako sbormistr. S jeho jménem je spojena snad desítky pěveckých sborů, v nichž působil jako zpěvák, sbormistr, či které založil. Proto i dokumentace na hudebních kazetách a CD je velmi bohatá. Spolupracoval na četných vystoupeních a koncertech (asi 450) a se sbory hostoval již v Itálii, Maďarsku, Rakousku, Chorvatsku, Řecku, v Čechách a v Kanadě. Za četné autorské projekty, za vydávání hudebních kazet a CD ho Sdružení kulturních družstev Obce Koper ocenilo Zlatou plaketou za celoživotní práci.

Dětský pěvecký sbor Klíček Praha. Zrodil se v říjnu roku 1993 při ZŠ Brána jazyků v Mikulandské ulici v Praze 1. Jeho umělecký start byl neobvykle rychlý. Již v roce 1994

zvítězil v soutěži Pražské svátky písní a na základě tohoto úspěchu byl pozván na koncertní turné do Anglie. Jeho zakladatelka, stálá umělecká vedoucí a hlavní sbormistr – Mgr. Hana Vašátková – vedla v té době všechna oddělení sboru od přípravy až po koncertní sbor. Po šesti letech přizvala ke spolupráci studenty Pedagogické fakulty UK a začínající sbormistři zde zahajovali a získávali svoji první praxi: většina z nich také s Klíčkem absolvovala. Nyní pracuje s dětmi již pět sbormistrů. Má dnes 6 oddělení různých věkových a výkonnostních kategorií, které navštěvuje na 160 dětí.

Repertoár sboru je rozmanitý: od hudby barokních mistrů a děl klasiků až po díla současných skladatelů, od církevních skladeb přes mistry polyfonie až po úpravy lidových písní. Od roku 1995 se Klíček pravidelně zúčastňuje jak domácích tak zahraničních festivalů, přehlídek nebo soutěží. Z těch si také odváží cenná ocenění (Itálie, Švýcarsko, Anglie, Německo, Řecko, Argentina), která spolu s konfrontací s jinými sbory udržuje ve všech členech sboru pracovní úsilí a je motivací pro další práci. Připomeňme alespoň poslední velký úspěch Klíček, zlatou medaili z letošního roku, kdy na festivalu Joung 2004 Prague se Klíček stal k velké radosti dětí absolutním vítězem ve své kategorii.

Z osenického kůru zpíval letos Klíček s doprovodem varhan J. Kšici skladbu F. M. Bartholdiho *Laudate pueri*, na zahájení přehlídky v amfiteátru *Lesní studánku* J. B. Foerstra a největší plochu měl k dispozici na večerním festivalovém koncertě v kostele sv. Havla v Rožďalovicích.

Soubor písní a tanců Dykyta, Přerov nad Labem. Je souborem, který od roku 1988 reprezentuje lidovou kulturu Polabí a středních Čech. Asi 25 nadšených muzikantů a tanečniců objevuje v obci Přerově nad Labem, která je vzdálena asi 20 km východně od Prahy, krásu lidové hudby, tanců a písní a šíří tuto hudbu nejen na festivalech, koncertech a vystoupeních u nás, ale i v zahraničí – v Dánsku, Norsku, Německu a Itálii. Jeho rolí na našem festivalu bylo rozvíjet hudební tradice v kraji, oslavovat krásu života tancem, zpěvem, písní a hudbou a přinášet lidem usměv a radost. A to se této muzice dařilo od samého začátku. Zahájila *Skočnou* Zd. Lukáše program v amfiteátru, doprovodila festivalový sbor v lidové z Kopaničárska. Vedoucí muziky ing. Sluka aranžoval pro toto provedení úvod a závěr k písni *Veru si ty, šohajčku*. Závěr odpolední přehlídky patřil opět muzice Dykytě. Titíž zahajovali program koncertu ve Starých Hradech a zakončovali koncert v Dolním Bousově. Snad nejkrásnější bylo poslední naše setkání s Dykytou – Bousovské nokturno. Všichni účinkující a posluchači koncertu již na

zšeřelém náměstí očekávali podmanivé tóny muziky a bez rozpaků se připojili k zpěvákům Dykyty a vytvořili asi dvousetčlenný chór, zpívající známé lidové písně až do setmění. S radostí a úsměvem se sbory rozjízďely a obyvatelé z Bousova rozcházeli do svých domovů. Bylo to zatím nejkrásnější zakončení Foerstových Osenic.

Pěvecký spolek Jizeran Semily. Smíšený pěvecký sbor založený již v r. 1860, ale v temných letech normalizace zanechal na 20 let své činnosti. Od svého obnovení v roce 1989 je však velmi pilným a všestranným. Má na svém kontě již 244 koncertů a vystoupení ve 45 městech a obcích ČR, SRN i Nizozemí. Proslul uváděním pastorek, písňových cyklů a mší, které realizoval s amatérskými i profesionálními tělesy, Komorním orchestrem Jizeranu, se souborem *Musica bohémica*, Filharmonii Hradec Králové, s Komorním symfonickým orchestrem Pardubice a v poslední době s Komorním symfonickým orchestrem Krkonošského metra. Vedle skladeb J. J. Ryby, E. Paschy, V. J. Kopřivy, J. I. Linka, B. Smetany, zpíval i ve velkém díle M. Boka – *Misse solemnis*. Na festivalovém matiné v osenickém chrámu uvedl spolu s KSO Krkonošského metra *Missu brevis Sancti Joannis de Deo* J. Haydna. Tak se v Osenicích muzicírovalo jako za časů dědečka J. Foerstra.

Jiří Kurfířt, sbormistr Jizeranu. V dětství a mládí studoval hru na klavír, na housle, na violoncello, zpíval v dětském chrámovém sboru, na Konzervatoři v Teplicích klavírní hru a během vojenské služby bastrubku. Zakořenil v Semilech a po četných peripetiích i u PS Jizeran jako jeho sbormistr.

Komorní symfonický orchestr Krkonošského metra navázal na více než třicetiletou tradici Podkrkonošského symfonického orchestru vytvořením nového tělesa s pravidelnými zkouškami a pod vedením studenta pardubické konzervatoře Karla Jakubů, který je jeho šéfdirigent. Ve funkci generálního ředitele občanského sdružení Krkonošské metro se zabývá novým, lepším řešením dopravy v Krkonoších podzemní drahou a jako přispěvatel do Dopravní komise města Pardubic spolupracuje na projektech městské a regionální hromadné dopravy v Pardubickém kraji.

Smíšený pěvecký sbor Doubravan, založen jako pěvecký spolek v r. 1862. V historických análech města je popsáno svěcení spolkového praporu za účasti Františka Palackého, Zdenky Havlíčkové, Františka Ladislava Riegra a Ludvíka Dobrzenského. Bedřich Smetana se omluvil a zaslal spolku jednu za svých skladeb s věnováním. Během své dlouhé existence spolek prošel přirozeně řadou změn, dnešní

občanské sdružení je členem Unie českých pěveckých sborů a Spolku pro komorní a vokální hudbu v Chotěboři. Práce se sboru daří, pod vedením sbormistryně Mgr. Renáty Piklové se představil i v zahraničí, v Německu, na Slovensku a v Belgii, má již svůj první CD a nové ošacení.

Bojan, pěvecký sbor města Brandýs n. L. - Stará Boleslav. Je jedním z mnoha českých sborů, které vznikly v ovzduší politického uvolnění v šedesátých letech devatenáctého století. Za více než 140 let nepřetržité činnosti prošlo jeho řadami bezpočet zpěváků – občanů obou blízkých měst Brandýsa nad Labem a Staré Boleslavi, v jeho vedení se vystřídalá celá řada místních sbormistrů. Za zmínku stojí téměř šedesátileté působení sbormistra a skladatele Viléma Černíka. Toho teprve v roce 1988 vystřídal současný sbormistr ing. Vojtěch Vančura. Repertoár sboru se za jeho vedení změnil tak, že se dělí rovným dílem mezi hudbu světskou a duchovní.

Bousovský festivalový koncert

O něčem, co se opakuje třeba jen jednou za rok, velmi často používáme slovo tradice, tradiční. Tak i o našem festivalu Foerstovy Osenice též říkáme, že má v kraji již tradici, tradičně dobrý zvuk. Konal se již počtvrté. Co jsou však 4 roky proti tradici pěveckého sboru či chcete-li spolku Stojmír nebo Bendl, kdy myšlenka a um společného zpívání se traduje již od 2. poloviny 19. století. Jsem přesvědčena, že plody této tradice sklízíme i dnes.

Kdyby nebylo kulturní povědomí obyvatel formováno i touto tradicí, těžko bychom se setkávali s pochopením obyvatel při organizování koncertu tak, jako právě v Bousově. Je až obdivuhodné, jak lehce lze projednat a zajistit vše potřebné ke konání koncertu zde v Bousově, ve srovnání s tímtež v jiných místech. A na přijetí panem starostou na radnici a publikem na koncertech vzpomínají jak české, tak i slovinské sbory.

I v letošním roce tomu tak bylo. Nejprve Stojmír a Bendl ze 12 sborů přítomných na festivalu v Osenicích zpíval svůj krátký program v amfiteátru jako první ze sborů dospělých. Pomyslnou laťku, kterou nastavil, jen několik málo sborů zvýšilo. Pan sbormistr Pavel Hučík zvládl u zpěváků rozptýlení, které nastalo hrozbou přehánky a zkoncentroval pozornost na intonaci a výraz zpívaných úprav lidových písní. S radostí si pak sbor zaspíval společně s ostatními zpěváky ve festivalovém sboru za doprovodu folklórního souboru Muziky Dykyty z Přerova nad Lebem.

Z Osenic po skončení přehlídky odvedli Stojmírovci autobusy účinkujících sborů v Bousově nejprve na večeri do jídelny Domu pečovatelské služby, poté k akustické

zkoušce do sokolovny. Delegace sborů a oficiálních hostů byly opět přijaty na městské radnici starostou města panem Josefem Vynikalem za asistence pana Mgr. Tomáše Grindla.

Jemu patří dík za to, že se ujal moderování celého koncertu a režie celého večera a provedl to téměř profesionálně, ač scénář obdržel teprve před začátkem koncertu. Nic neopomněl, ani přivítat vzácné hosty tohoto večera. Především opět radu velvyslanectví Slovinské republiky pana Matjaže Puce s chotí. I jim bousovské koncertní prostředí učarovalo a proto i letos přijeli s dalším slovinským sborem Bel canto z Murské Soboty.

Tento komorní sbor, jak oni uvádějí – vokální skupina – byl vlastně sborem mladých děvčat, které láska ke zpěvu spojuje a umožňuje jim spojit práci, vlastní rodinu, školu s touhou dokonalého zpívání v krásném společenství. Byl to vlastně sbor bez dirigenta, jehož funkci převzala zpěvačka a zároveň sbormistryně paní Gabriela Bratina. Již při předchozích vstupech do programu festivalu byla patrná péče sbormistryně o intonační čistotu a souzvuk sboru. Tak malý sbor těžko může akcentovat dramatičnost některých pasáží, ale posluchač skutečně slyšel bel canto – krásný zphlavně s ochotou nájemce upravit prostředí diskotéky pro tento koncert.

Závěr koncertu v sokolovně a následující Bousovské nocturno byly opravdovým zážitkem pro hudbymilovné obecnostvo z Dolního Bousova a jeho okolí, rovněž pak pro účinkující na tomto koncertu. Potěšení vlastním úspěšným vystoupením si s radostí zazpívali s Dykytou. Všem Bousovákům tedy dík!

Lya Štěchová

Slovenija 2004

V poměrně krátké době intenzivních příprav na Foerstovy Osenice vykristaloval záměr zahraničního zájezdu PMS do konkrétní podoby programu a díky M. Černému a J. Kličkovi již i z valné části zajištěnému. Jeho podoba je tedy zveřejněna v tomto Zpravodaji poprvé.

Čtvrtek 9.9. Večerní odjezd z Prahy, noční průjezd Rakouskem na hranice.

Pátek 10.9. Od hranic (5.00-6.00) pokračovat na Krjanska Góra – Trenta – Soča (výhledové terasy) – Kobarid (kladění kytice v muzeu legionářů a vzpomínkové zpívání) – Bled (procházka kolem jezera) – Vopovlje u Cerklje (ubytování).

Sobota 11.9. Dopoledne výlet do Logarské doliny v Kamniško-Savojských Alpách, odpoledne relaxace a pěvecká

zkouška, večer koncert a po něm družba se členy pěveckého sboru Lira Kamnik

Neděle 12.9. Dopolední program dle dispozic pořadatelů, pravděpodobně menší vystoupení v rámci folklorního festivalu, odpoledne účast na průvodu, večer rozloučení při harmonice

Pondělí 13.9. Dopoledne návštěva Ljubljany, odpoledne ubytování v obci Kozina, zkouška a večerní koncert v obci Lokev. Po koncertu družba s mužským pěveckým sborem Tabor Lokev.

Úterý 14.9. Dopolení návštěva jeskyně Postojná, polední koncert v jeskynní koncertní hale. Po koncertu přejezd na mořskou pláž v oblasti Koperu (poradí Lokevští).

Středa 15.9. Dopoledne krátká zastávka v Lipici na farmě lipičanů. Odtud opět na mořskou pláž. Večer rozloučení se sborem z Lokve a zpívání při harmonice a testování vína.

Čtvrtek 16.9. Ráno odjezd z ubytovny do Terstu, prohlídka města, návštěva Miramare, volno. Večerní a noční průjezd Rakouskem.

Pátek 17.9. Návrat do Prahy mezi 5.00-6.00 hod.

Milan Černý

Několik slov před letošním zájezdem

Vím, že každý z členů našich kooperujících sborů ví, že při příchodu na zkoušku může na náměstí Jiřího z Poděbrad zahlédnout pozoruhodnou budovu kostela Nejsvětějšího srdce Páně. Tato monumentální stavba postavená v letech 1928 až 1932 má podle architekta záměru připomínat (a to již každý neví) biblickou Noemovu archu a svou ideu symbolizovat útočiště věřících pro jejich bezpečnou plavbu životem. Opravdu stěny připomínají vysoké lodní boky korábu se stěžni a plachtami, interiér pak rozlehlé, bezpečné podpalubí...

Doufám, že téměř každý ví (řekl bych, že to již patří ke všeobecnému vzdělání), že chrám projektoval slavný slovinský architekt Josip Plečnik (1872 – 1957), který se podílel významnou měrou na podobě nového prezidentského sídla na Hradčanech i v Lánech, včetně zahrad. Přestože Plečnik projektoval pro Vídeň, Lublaň a jiná města, čas, který strávil v Československu patřil vždy k důležitým údobím jeho života. O tom svědčí i pozoruhodná kniha (byla přeložena a vyšla i u nás v nakladatelství ERA) popisující život a dílo tohoto geniálního vizionáře moderní architektury, jejímž autorem

je Damjan Prelovšek, který se téměř celý život zabývá architekturou. Zde si dovoluji připomenout, že Damjan Prelovšek působil v letech 1998 až 2002 v České republice jako velvyslanec Slovinské republiky a že jsem se s ním jako jediným z pozvaných velvyslanců (pozvání také byli velvyslanec Německa a Rakouska) setkali na našem slavnostním koncertě 3. června 2001 v Míčovně Pražského hradu, kterým jsme připomínali padesáté výročí úmrtí Josefa Bohuslava Foerstra.

K Plečnikovi přistupuje Prelovšek vřele a s úctou. Jako desetiletý chlapec se s Plečnikem setkal poprvé osobně:

„... Po smrti mého dědečka mě babička vzala na zdvořilostní návštěvu k Plečnikovi. Jako chlapec jsem rád kreslil a pamatuji si, že mi mistr vložil do ruky tlustou černou tužku s grafitovou náplní a posadil mne před sádrovou sochu koně zdvihajícího se na zadních nohách... Kresba mi vyšla vyšší než model, ale Plečnik mi za ni věnoval několik milých slov,“ vzpomíná.

A ještě na chvíli k projektu kostela. Trvalo šest let, ve kterých Plečnik několikrát podstatně změnil podobu budoucího kostela, než se architekt v lednu 1927 přiklonil definitivně ke svému původnímu návrhu. A jak sám napsal: „... Kvůli vinohradskému kostelu jsem dlouho trpěl – nakonec jsem pochopil, že to musím vzdát a vrátit se ke starému projektu ... Kostel bude drahý – budiž se tak stane ve jménu božím. Myslím však, že Pražanům se projekt nelíbí...“

Nejenom já jsem přesvědčen, že Pražané tuto budovu přijali již dávno za svou a oblíbili si jak pro její smysl a hluboký význam. Nejen čeští architekti, ale i národ přiznal již dávno, že dílo u nás zůstane vděčně uznáváno jako přínos do české kultury (na rozdíl od jiných bezobsažných výtvorů architektů, na které jsme si pouze zvykli).

Řekněme ale rovnou a přímo, že to nejdůležitější (i když ti zní jako klišé) je velký příspěvek tohoto architekta ke kultuře a sblížování obou našich národů, k čemuž i náš národ přispěl nemalým způsobem v osobě hudebníka Antona Foerstra.

Antonín Džbáněk

Kalendárium

Narozeniny: 25.7. Jaroslav Unger (79), 31.7. Stanislav Pešíčka (73), Václav Pazderník (90). 1.8. Miroslav Ryba (79), 15.8. Josef Jand'ourek (87), 23.8. František Zumr (71), 28.8. Miloslav Samek (65), 30.8. Jiří Němejc (82), 31.8. Prokop Bouz. Jmeniny: 23.7. Liborové – Pokorný, Škoda, 27.8. Otokar Lipš.

Přejeme všem pevné zdraví!

*Čas plný pohody, čas prázdnin, uprostřed lesů, vod
a strání Vám přeje redakce Zpravodaje.*

Uzávěrka tohoto čísla dne 24.6. 2004. Na vydání a distribuci spolupracovali: M. Černý, A. Džbánek, J. Nějmejc, L. Štěchová, F. Zumr (neoznačené příspěvky), Petr Štěpnička a V. Hanzlík. Vydává PSPU.

Adresa: František Zumr, Jihlavská 609, 140 00 Praha 4 – Michle, tel. 261 262 517, IČO 16188161, e-mail: stech.jan@seznam.cz, WWW: <http://www.ucps.cz>